

ГЛАВА XXXVII.

Исходъ изъ Египта.

Моисей, по повелѣніе Божіе, прѣдстанѣлъ послѣдній пѣтъ прѣдъ фараона и обадилъ му слѣдующе-то: „Господь рече: кога настѣпи полнощъ, всички-тѣ первенцы Египетскы ще умрѣтъ, отъ сына царскый, до сына на послѣднѣ-тѣ слугынѣ, още и первенцы-тѣ на добытцы-тѣ. По всичкѣ-тѣ земѣхъ Египетскѣхъ ще бѣде плачь, каквѣ-то не е было никогѣ; но между сынове-тѣ Израилевы всичко ще бѣде благополучно. Това послѣдне чудо ще вы научи, какво различіе полага Богъ между народа Египетскый и народа Израилскый“. Подирь това продължалъ Моисей: „Всички-тѣ ти слугы, всички-тѣ ти подданицы ще дойдѣтъ да припаднѣтъ при нозѣ-тѣ ми и ще рекѣтъ: иди отъ тука, ты и народа-тѣ твой—и азъ щѣ отидѣ!“ Фараонъ ся ужаснѣлъ.

Нощъ-та ся приближавала. Богъ чрезъ Моисеа далъ народу Израилскому слѣдующе-то повелѣніе: Всѣкый глава челядинный, между сынове-тѣ Израилевы, трѣбвало да заколи едногодишно, непорочно, сирѣчь безъ никакво поврежденіе, ягне, или козле и да го испече на огнь цѣло, безъ да му прѣломи кости-тѣ. Всѣка домакынка трѣбвало да замѣси тѣсто и да испече прѣсны хлѣбове. Тая послѣдня вечеря въ Египетскѣхъ-тѣ земѣхъ трѣбвало да служи като подкрѣпителнѣхъ хранѣ за на пѣтъ, а още и като памятникъ на Божіе-то покровителство. Въ коѣкто кѣшѣхъ нѣмало голѣма челядь, какво-то да може да изѣде всичко-то ягне, тамъ было заповѣдано да повыкѣтъ сосѣда на помощь, зачтото отъ тѣхъ вечерѣхъ не трѣбвало ничто да оставѣтъ неизѣдено. На Израилтяне-тѣ было порѣчано да ѣдѣтъ тѣхъ послѣднѣхъ вечерѣхъ облѣчены, опасаны, обуты, като за въ пѣтъ, съ тоягы въ рѣцѣ-тѣ и стоещицѣ. Съ кръвь-тѣ агнѣчѣхъ да намажѣтъ вратни-тѣ и враты-тѣ на всѣкый домъ Израилскый. Ангелъ смърти, който истребилъ въ тѣхъ нощъ всички-тѣ первенцы Египетскы, заминѣлъ